

v raznopisani steklenini veliki oltar, vpiralo je ravno jutranje solnce svojo zlato svitlobo, — zares lepota, ktera se nikakor popisati ne dá, ampak se le videti mora. Nad vsakim teh peterih visocih oken nahaja se še mali okrogli prozor, ki sije s svojimi barvanimi lučicami zvezdam enako od visocih sten doli na strmeče obiskovalce prezale in imenitne cerkve. Tabernakelj, krasni, gotični umotvor, se sprelepo vjema z ravno omenjenimi okni. Vse na njem in na oltarni menzi je okinčano prebogato z zlatom in srebrom; ni se človek v stanu vsega nagledati. Na evangeljski strani ti je blizo oltarja nadškofovi prestol; dalje doli po presvetišču, ki zavzemlje skor polovico cerkve, pa so umetno izrezani korarski molitveni stoli. Vsa cerkev je razdeljena na tri ladije, katerih visoke oboke nosijo krepki stebri. Dolga je $36\frac{1}{2}$, široka 16, in v sredi visoka 12 sežnjev. Oltarjev se nahaja v njej 25. Razun velikega in dveh glavnih stranskih (ktera sta čutiti po obliki posebno visoke starosti), so menda vsi kameneni; le škoda, da se ne vjemajo s pravili cerkvenega zloga. Orgle ima cerkev dvoje, ene na stranskem, ene pa na glavnem koru. Poslednje so delo novejših časov, ter so stale okoli 30.000 forintov. Napraviti jih je dal rajni kardinal nadškof Jurij Haulik, kateri z banom Jelačićem vred živi med hrvaškim narodom še vedno v preblagem spominu.

Zapustivši prvostolno cerkev napotil sem se proti realki; orjaško to poslopje stoji na posebno prijetnem in skrajnem mestu tako imenovanega „južnega šetališča“ (v zgornjem mestu). Pred realko nahaja se mični perivoj. Razgled od tod na doljne mesto in v daljni svet je jako krasen. Da ne boš mi očital, da je razsodba moja pretirana, slušaj, kaj nam o ravno tem kraji piše nepozabljivi tržaški proš g. Miha Verne, ki je z menoj vred silno rad popotoval, in videl mnogo lepih krajev Evrope in Azije. On je pisal tako-le: „Iz omenjenega sprehajališča ali šetališča je razgled nedopovedljivo lep. Od tod se vidi slovito Turopolje na desni strani Šave, — cela ravnina med Zagrebom in Karlovcem, visoki Klek nad Ogulinom in Vojno granico noter do Bosne, kjer se vrhi nekterih visocih gorá kažejo. S srčno radostjo sem tû stal in se krog in krog oziral. (Glej „Novice“ l. 1852., str. 175). Res, na lepši prostor Zagrebčani pač niso mogli postaviti realne šole svoji mladini; kajti spred nje lahko se ozira v razprostrani svet ter se uči spoznavati in spoštovati sprelepo lice domovine svoje. Povem naj Ti tû še to, da je bila realka, kakor sploh mnogo javnih poslopij nakitjena o naši nazočnosti z velikimi narodskimi zastavami, ki so nam raz višave vihrale nasproti bratovski pozdrav.“

To jutro (23.) že ob 7. uri je bila v realki odsekova seja hrvaških učiteljic. Prav zeló sem bil sam seboj zadovoljen, da sem bil ob oni uri že tam. Nisem se mogel prečuditi pogledu zbranega toliko lepega spola, ki se je posvetil blagemu namenu — odgojevati mladino. V tej zadevi nas Slovence bratje naši na jugu zeló zeló prekosijo; čul sem namreč, da skor vsaka večja vas ali tržič trojedine kraljevine ima svojo lastno odgojiteljico (pogostoma neki še po več) za ženski spol. In kako parlamentarično znajo ti zborovati! Poslušal sem nekoliko časa pri odprtih durih in se radoval o pogumnosti posamesnih govornic. — V realki bila je tudi izložba učnih pripomočkov, o kateri pa bom kasneje kaj več povedal. Delile so se nam tû v realkini pisarnici tudi lične svetinje iz bele kovine, nakitjene z narodskim trakom, ktere smo učitelji in učiteljice pripete nosili na prsih v namen medjusobnega poznanja. Iz realke sem se napotil proti „reduti“; kajti v ondotni dvorani je bila napovedana na 9. uro učiteljskega zborovanja prva seja.

Za danes naj Ti te črtice zadostujejo. Kaj več o vsem tem prihodnjič pové

Tvoj
Josip L. Železodolski.

Dopisi.

Trst 11. marca. (*Beseda Rojanske čitalnice*) v spomin vrlega pesnika Šimna Jenko-ta, kateri nam je našo krasno marseleiso zložil, je bila sijajna. Predsednik g. Žvanut je pozdravil občinstvo z jedernim govorom ter povdaril potrebo, našim ubogim sosedom, Kranjcem, na pomoč priteči; v ta milodarni namen je odbor čitalnični odločil, da se napravi 24. dne t. m. „beseda“. Gosp. Jereb je naslikal nam v obširnem životopisu prezgodaj umrlega Š. Jenkota. Igra „Bob iz Kranja“ se je vršila z gromovito pohvalo. Prvaštvo v tej igri gré našemu komiku gosp. B. Katalan-u; še posebno se je pa odlikoval v kupletu, v katerem je ščipal Črneta. Za njim moram omeniti gospó Dolinarjevo, ktera se pri vsaki priliki izvrstno igralko kaže; gromovita pohvala danes bila jej je pač očitno znamenje, da to gospó želimo pogostoma na odru. Ostale naloge so bile pa tudi v vrlo dobrih rokah g. Rešiča in gospodičine Vesel-ove. „Bob iz Kranja“, ktereга, kakor slišimo, je dr. Jan. Bleiweis za slovensko gledišče vredil, nam ostane v jako dragem spominu.

— (*Rojanska čitalnica*) napravi 24. t. m. „besedo“. Čisti njen dohodek je namenjen stradajim Kranjcem. Na splošno zahtevanje občinstva bode še dramatični odsek ponovil igro „Bob iz Kranja“. Vljudno se vabijo vsi častiti udje in rodoljubi, naj se prav obilo vdeležijo tej „besedi“, kateri je vstopnina odločena na 30 krajc.

Ivan Dolinar, tajnik.

Iz Goriškega 6. marca. — Čital sem, ne vem, v katerem časniku, da je protestantovsko biblijsko društvo lansko leto med ljudi spravilo (za denar in zastonj) več nego 3 tavžent iztisov luteranske biblije in med temi da je 2737 iztisov v slovenskem jeziku. Ni sicer res, da je celih „biblij“ (v slovenskem jeziku) toliko razširjenih, ampak k večemu „evangelijev“, ki so bili po nekem slovenskem časniku nazanjeni. Bodi pa temu, kakor hoče, pristaviti bi se bilo moralo oni pikantni vesti še to, da je velezmožni slovenski prestavljavec, ni davno od tega, nazaj h katoliški cerkvi prestopil.

Iz Krškega 8. sušca. — Tukajšnji „original-korespondent“ ljubljanskega „Tagblatta“ v listu 54. s svojimi otrobi nemškutarsko občinstvo nadleguje in si prizadeva moj zadnji dopis „Novicam“ za „laž“ proklamovati. Jedra tega mojega dopisa se pa tako skrbno ogiblje kakor mačka vrele kaše. Ker se revče tako malo more umiti kakor zamurec, če ga tudi cel teden pereš z lugom, padajo vse umazane besede na-nj nazaj! Sokolsko oko dopisnika „Novicam“ se ni zmotilo v o sebi Tagblattovskega „original-korespondenta“, in ga tudi zasledi, če tudi bi se skrtil v globoke „keldre“ tistih gostilnic, kjer srka vino ali kar si bodi. Pijana muha napada tudi naše pevsko društvo zavoljo „besede“, ktera se bode naznanila za stradajoče naše rojake, ter se baha s subskripcijo, ki se nabira od druge strani za ta namen. Prav tako, da le denar brž tudi v roke pride siromakom. Lansko leto 13. decembra bila je tudi tombola za pogorelce Postojnske z namenom, da se ves donesek jim pošlje. Govorilo se je pa tû in tam, da se je 205 gold. dobilo in „original-korespondentu“ precej izročilo s pristavkom, da jih brž na dotično mesto pošlje. V katerem času je pa bil ta denar poslan v Postojno?? „Um Antwort wird gebeten“. Pa

pustimo zdaj „Tagblattnika“ na strani in povejmo raji, da v nedeljo 17. dne t. m. napravi pevsko naše društvo v gosp. Gregoričevih sobanah „besedo“ s tombolo v podporo stradajočim našim rojakom, kateri bode sledeči zanimivi program: 1. Govor. 2. „Popotnik“, zbor A. Nedvedov. 3. „Domočutstvo“, čveterospev D. Jenko-v. 4. „Nek dušman vidi!“ zbor D. Jenko-v. 5. „Rožica“, čveterospev Hermes-ov. 6. „Zvezdi“, bariton solo z zborom A. Nedved-ov. 7. „Veltava“, zbor, napev česki. 8. „K slovesu“, tenor solo z glasovirom Kamilo Mašek-ov. 9. „Glas domovinski“, zbor. 10. „Jurček“, šaljivi čveterospev. 11. „Na ples!“ zbor dr. G. Ipavic-ev. — Začetek ob 7. uri. — Vstopnina 50 kr. Milodarnosti se meje ne stavijo. Naj pridejo tisti domoljubi, katerim v srcih bije milo srce!

Mestnjana.

Iz Škofje Loke 4. sušca. (*Pomoč stradajočim revežem.*) Razen navadnih nedeljskih zabav smo imeli pretekli predpust tri sijajne veselice, al krona vsem nedvomljivo bila je zadnja v nedeljo večer 3. sušca. Poziv „umrlega“ odbora za podporo stradajočih tudi pri nas ni bil brez vspeha. Odbor čitalnični je odločil nedeljo večer, 3. sušca, za tombolo. Da bi blagi namen tem boljje dosegli, je odbor po nasvetu rodoljubkinje nabral obilo lepih dobitkov, ki so jih dobrotljive roke radostno darovale. Naj bode za to dobrotnikom tu očitna hvala izrečena! Koliko prijateljev ima čitalnica naša, priča nedelje večer, ko je bila v vseh prostorih prenapolnjena. Mali županovi hčerki ste nas v primernem govoru vabili k obilni pomoči revežem. Močen vtis obudile so besede v srcih pričujočih, ko mala deklica sklene govor z besedami: „Gospodje! gospé! veliko veliko tablic, — in toliko več solz, zdihljejev in prošenj bode kipelo k Bogu za blage Vas dobrotnike!“ Kako da pa ginejo take besede iz nedolžnih ust, kaže čisti donesek tombole 63 gold. 60 kr., ktereza izročimo slavnemu vredništvu. *) Naj obilo Bog povrne vrlim Ločanom!

Iz Postojne. (*Čitalnica naša*) napravi v nedeljo 17. dne t. m. „besedo“, ktere čisti donesek je za stradajoče siromake na Kranjskem namenjen. Za mično zabavo je odbor dobro skrbel, kajti po petji in tomboli bodo naši vrli diletantje predstavljali žalostno igro „Mlinar in njegova hči“. Ker vse naloge igre so v dobrih rokah, se je nadjati zelo zanimivega večera. Zavolj tega in gledé na dobrodelni namen, bode gotovo velika množica domoljubov počastila čitalnico s svojo nazočnostjo.

Iz Idrije 4. marca. (*Nekoliko o tukajšnji narodni bukvarnici.*) Bukvarnica naša se zmirom bolj širi med ljudstvom. V resnici vlada pri nas želja po vedno večji omiki. Veselje res je za družbenike. Prvi skoraj sem se bil vpisal v to društvo, in nisem se nadjal tako lepega vspeha pri mladeži naši. Srčna zahvala tedaj našemu nepozabljivemu gosp. Janezu Lapajne, ki je težki posel prevzel, da je ustanovil nam bukvarnico. Časten spominek si je napravil pri nas s tem narodnim zavodom. Zahvala pa tudi gré g. Jožefu Petriču, ki je prevzel posel knjižničarja pri odhodu gosp. Lapajneteta na Štirska. Hvala pa gosp. Levstiku, ker se trudi že od novega leta v opravilstvu knjižničarja. Radostno tedaj kličem: Le tako naprej vrli Idrijčani za blagor našega domovja po poti narodnega napredka! En ud narodne bukvarnice.

Iz Ljubljane. (*Delovanje za veliko kmetijsko, obrtnijsko in umetnijsko razstavo*), ki bode prihodnje leto na Dunaji, se je tudi v Ljubljani za deželo kranjsko

začelo. „Novice“ bodo o tej razstavi v prihodnje večkrat govorile; danes omenimo le to, da — kakor za druge dežele — je tudi za našo deželo posebna „deželna komisija“ izvoljena, v katero je cesar dozdej imenoval 43 udov (pričakovati je pa še imenovanje nekterih družih). Dozdej imenovani udje deželne komisije so sledeči gospodje: c. k. deželni predsednik (pl. dr. K. Wurzbach) kot predsednik, predsednik zbornice kupčijske in obrtnijske (V. C. Zupan), deželni glavár (grof Aleks. Auersperg), načelnik c. k. rudarstva (Trinker), župan ljubljanski (Dežman), župan tržiški (Železnikar), župan kamnogoriški (pl. Kapus), prvomestnik kranjske ortnijske družbe (baron Mihael Zois), predsednik družbe kmetijske (pl. Wurzbach), predsednik svilorejske družbe (pl. dr. Zavinišek), prvomestnik vrtnarske družbe (Malič), Frid. Ankemius, baron Oton Apfaltrern, knez Karl Auersperg, grof Barbo, dr. Jan. Bleiweis, dr. Costa, Ernest Faber, prof. Globočnik, dekan Grabrijan, vitez Gutmansthal, Anton Homáč, Jan. Horak, Leop. Jugovic, Andrej Klinzer, Peter Kozler, Frid. Langer, pl. Viktor Langer, grof Lanthieri, Marko Lipold, K. Lukman, knez Metternich, Janez Murnik, Jakob Naglas, Simon Pakič, Jan. Podrekar (umrl), Viktor Ruard, vlad. svetnik Roth, Alb. Samasa, J. Šolar, Fid. Trpinc, Teod. Tschinkel, Val. Zeschko. — Vsa ta komisija se je za vspešno delovanje v prvem svojem shodu v saboto razdelila v 5 odsekov, namreč v odsek 1) za rudarstvo, 2) kmetijstvo, 3) obrtnijstvo in trgovstvo, 4) umetnost in vede, 5) statistiko. Vrh tega si je komisija izbrala še poseben odbor s 13 udi pod imenom „izvršilnega odbora“, ki bode tako rekoč središče za vse delovanje. Vsi odseki in centralni odbor so se sestavili tako, da je vsak ud cele komisije sam sebe imenoval, kam (v kateri razdelek) se hoče zapisati dati po svoji zmožnosti.

— (*Odbor kmetijske družbe*) je imel v nedeljo spet sejo, v kateri je dr. Costa, kot prvomestnik 1. odseka, poročal o tem, kako naj se vsled dopisa c. kr. ministerstva kmetijstva vdeleži družba kmetijska kranjska razstave dunajske prihodnje leto. Stvar se je temeljito obravnavala.

— (*Iz poslednje seje deželnega odbora.*) Gledé Remčeve ustanove, ki jo ima vživati zdravnik P. P. Glavarjeve bolnišnice v Komendi, ako tam stanuje, se je sklenilo po določbah ustanovnikove oporoke, da se imajo plačevati obresti od ustanovnega premoženja od leta 1871. revnim dekletom iz Komenske fare v podporo pri možitvi, dokler zdravnik Glavarjeve bolnišnice ne stanuje v Komendi. — Gledé izpeljave državne postave od 27. julija 1871. leta, po kateri se imajo opravila z gnanjci (po „šubu“ tirani) izročiti županijam, kjer so gnanjska zbirališča, je deželni odbor sklenil, da bi se gnanjstvo, katero oskrbujejo zdaj c. kr. okrajna glavarstva, proti povračilu stroškov iz deželnega zaklada, izročilo še le 1. julija tega leta dotičnim županijam v oskrbovanje, ter je v glavnih točkah pritrtil po c. kr. vladi načrtanim pravilom, dokler ne stopi deželna postava o gnanjstvu, katero bode deželni odbor prihodnjemu deželnemu zboru predložil, v veljavnost. — Deželno častno darilo z 250 gld., katero je bilo vsled sklepa kranjskega deželnega zbora od 22. septembra 1869. leta razpisano za najboljšo izvorno skladbo slovenske operete, je deželni odbor na podlagi rzsodbe Pražkih 3 strokovnjakov pripoznal opereti „Gorenjski slavček“, imenovani, ki jo je zložil vodja cerkvene glasbe ljubljanske stolne cerkve gosp. Anton Förster, — pisateljici libreta (teksta) te operete, gospej Lujizi Pesjakovi pa razpisano de-

*) Hvaležno sprejeli in že tudi naznanili v zadnjem listu „Novic“, v katerem nam ni bilo več mogoče natisniti tega dopisa.

želno častno darilo z 75 gold. Muzika in libreto te operete sta hvaljena kot izvrstno delo. — Skladateljju druge operete pod naslovom „Prepir o ženitvi“ gosp. Ant. Hribarju, zdaj učitelju v Gorici, se je v pripoznanje njegove marljivosti odločila nagrada z 80 gold.

— (*Dramatično društvo*) je s predstavo nedeljsko spet pokazalo, kaj premore, ako si dobre igre izbere in naloge izroči pravim rokam. V obeh operetah se je odlikovala zopet gospá Odijeva, izvrstno dobro pa so jo podpirali gosp. Nolli, gosp. Veger in gospodičina Rossova. V igri „Vdova in vdovec“ je bila gospá Brus-Valentova prav spet vsa v svojem elementu, pa tudi gospodičina Podkrajšekova je delala „vdovo“ izvrstno, prav tako tudi gosp. Schmid „vdovca“ in gosp. Kajzel „Živko-ta“. Leta 1850. je prvokrat ta igra (zdaj nekoliko predelana) stopila na slovensko gledališče; zgodovinsko zanimivo utegne biti izvedeti, da takrat sta gospoda vitez Höfern in dr. Kljun igrala, ženski roli pa ste imele gospodičini Martinakova in Krsnikova.

— (*Tri in dvajseta predstava dram. društva*) v deželnem gledališču bo v saboto 16. marca.

— (*Na korist stradajočim Dolencem in Notranjcem*) napravi gostilničar v čitalnici gosp. Janez Kham na sv. Jožefa dan zvečer s pomočjo sl. muzične kapele grof Huyn-ovega polka in prve gorenske pevske družbe veliko veselico z vstopnino 20 kr.

— (*Pobirki iz časnikov.*) „Slov. Nar.“ je v svojem 28. listu spet obširno obdelaval tisto polje, na katerem se, kakor ljublj. „Tagblatt“, najraje giblje, to je, polje škandala. Cele 3 članke je prinesel: enega iz Ljubljane, drugega iz Kranjskega in tretjega iz gnezda lastnega. Čeravno se po nekem znanem pregovoru neradi spuščamo v odgovor, nas v to vendar sili nevolja, ki so jo v obširnih krogih vzbudile „Nar.“ laži in neotesanosti njegove. — Prvi članek iz Ljubljane pod naslovom „imenovanje primarjev“ dela dr. Vošnjaka „mučenika“, čeravno je v konkurenciji z enako zmognimi zdravniki, ki so v deželni službi že dalje časa, službo primarija v deželni delalnici dobil, in beseduje o „intrigah“ zoper njega! čeravno je osoda njegova v rokah prav vsacega posamesnega deželnega odbornika bila. Dr. Vošnjak, ki vé, kako silno je za to službo prosil sam in po svojih prijateljih, bi bil vendar moral sebi na ljubo toliko takta imeti, da bi bil vso to zadevo globoko pokopal v zemljo, namesti da je povod dal onemu članku, ki ga je nekdo prav dobro ironično krstil „zahvalno pismo dr. Vošnjaka za podeljeno mu deželno službo“. Da se je dr. J. Vošnjak zibal v tolikih fantazijah, da se on more meriti o deželni službi s zaslugami dr. Karola Bleiweisa, ki je že pred letom 1863. še pred dr. Keesbacherjem večkrat provizorno opravljal z veliko pohvalo to službo, ali pa z dr. Pestotnikom, ki je bil v Črnomlju več let c. k. okr. zdravnik, tega vendar ne razume nihče, kdor je bral tabelo kompetentov! Naj tedaj na Štajarskem toliko „nesrečni“ mož prav vsaki dan za sv. mašo dá, da je dobil službo pri nas s 600 gold., ko je plača dr. K. Bleiweisu povikšana le za 200 gold., dr. Pestotniku pa za 400 gold. Dosti očitne intrige so bile le zoper dr. K. Bleiweisa. — Celó abotno pa je čvekanje, da dr. Jan. Bleiweis dela zmirom tako, kakor dr. Costa hoče ali da sploh odbornik odborniku kaj zapovedovati skuša! To more le tak človek reči, ki ga tudi ni sram bilo v takratnem zagrizenem „kranjskem domačinstvu“ imenovanje dr. Razlaga za kranjskega deželnega glavarja očitno „narodni škandal“

imenovati! Nemškutarski časniki nasproti pisarijo, da dr. Costa pleše kakor dr. Bleiweis gode. Kdo se tedaj bolj laže? — Drugi članek si je izbral dr. Costa za napad, češ, da ne govori pravilno slovenski in je predsednik Matice pa podpredsednik družbe kmetijske. Komur v deželnih in družih zborih brez pripravljanja in v tako različnih predmetih slovenska beseda tako ročno teče kakor dr. Costi, ta pač na viši stopinji govornišva stoji, čeravno včasih kako besedico zgreši, kakor oni, ki se le v priučenih govorih giblje v splošnih predmetih taborskih, beletrističnih ali že dosti gnjusno sebe na oltar povzdigajočih. Kdor dalje misli, da kmetijska družba le krompir sadi in ovcam garje ozdravlja, in da ne obdeluje družih narodno-gospodarskih zadev, takemu norcu se še o področji družeb kmetijskih ne sanja ne! Le oni modrijani „Slov. Nar.“, ki svojo vednost kmetijstva skušajo v gostilnicah pri bokalih vina, morejo tako kvasiti. — Tretji članek „Naroda“ je namenjen „Novicam“ še posebno. Da „Novice“ delajo za narod slovenski že 30 let, to je „Narodnikom“ strašen trn v peti, ker vedó, kako težko so jo prisopihali do 5. tečaja, ki ga z debelimi črkami pišejo na čelo svoje. Da pa prav za „evangelij“ veljajo jim „Novice“, to kažejo natanjčni citati iz „Novic“ z imenom listov in celó „Novičnih“ strani iz prejšnjih let. Da tako skrbno „Narodniki“ hranujejo „Novice“, tega bi mi ne bili nikoli verjeli, ko bi nam tega ne bil kazal „Narod“ sam. Nam bi se ne zdelo vredno, le en sam „Narod“ shraniti. V tem članku pa se „Narod“ še dobrika, češ, da njemu ni za škandal, ki je vendar skoro četrtin lista napolnil s to materijo, prav po besedah dr. Vošnjakovih, ki je nedavno rekel: „Bobnati se mora — le ne preveč“. Ali podložniki svojega „mojstra in gospoda“ le malo ubogajo ali pa tako bobnanje „ni preveč“? Dolgo smo mirno poslušali to „bobnanje“, zdaj pa ne več, in če bo treba, bomo še marsikaj bolj jasno, prav jasno povedali — „naprednjakom“, katerih še te perfidije ni sram, da pravijo, da so se „pogovarjali“ o dr. Pogačarji in nadzorniku Šolarji kot predsedniku Matičnem in s tem kazali, da so jim duhovniki pri srcu! Ali res mislite, da ne vemo vseh vaših spletek? Tako dobro so nam znane kakor g. Tanšku rodoljubje Rapočevo in pa narodnost „narodne“ tiskarnice.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Dunaja. — Zbornica poslancev je 9. dne t. m. dognala državni proračun za letošnje leto. V obravnavi, koliko brezobrestnega posojila naj se dá zemljiškemu zakladu gališkemu, kranjskemu in bukovinskemu je grof Turn predlagal povikšanje za kranjski zaklad od 40.000 gld. na 100.000 gld.; dr. Poklukar je temeljito na drobno in po številkah dokazal, da to je prav in dosledno. Al večina zborova se ne briga za doslednost, in padel je predlog. Tudi za to, da bi se sol lože in cenejše dobivala, je govoril dr. Poklukar z nekterimi drugimi poslanci; al tudi sol vstane draga in živinske soli celó né bo. — Pred velikim tednom se razide državni zbor in pred binškoštni nek spet skliče — kajti gališka resolucija še zmirom visi v zraku. Kranjskemu deželnemu zboru kakor českemu se spet napoveduje razpust!! — Na Hrvaškem vladna stranka prav s silo dela na to, da bi spravila svojih pajdašev mnogo v deželni zbor. — Na Ogerskem se v deželnem zboru godijo čudne reči, ki kažejo, da utegne spet Košut na vrhunec priti. V Pestu veje prav sapa sušceva.

 Današnjemu listu je priložena „spomenica železniška z dotičnim zemljevidom“.